



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5997/2022
14.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца Привредног друштва за туризам, производњу и трговину „Амасис“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Ангелина Андрејев, адвокат из ..., против тужених Општине Горњи Милановац, коју заступа Општинско јавно правобранилаштво, Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву и Предузећа за производњу и промет индустрија меса „Матијевић“ д.о.о. Нови Сад, чији је пуномоћник Штефанија Пацек, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији туженог Предузећа за производњу и промет индустрија меса „Матијевић“ д.о.о. Нови Сад, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 160/22 од 02.02.2022. године, у седници одржаној 14.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог Предузећа за производњу и промет индустрија меса „Матијевић“ д.о.о. Нови Сад изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 160/22 од 02.02.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог Предузећа за производњу и промет индустрија меса „Матијевић“ д.о.о. Нови Сад изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 160/22 од 02.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Горњем Милановцу П 613/2020 од 21.06.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности Основног суда у Горњем Милановцу као неоснован. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено према туженима да је тужилац носилац права коришћења припадајућег земљишта за редовну употребу објекта – дела катастарске парцеле бр. .. КО Горњи Милановац, који му припада по основу власништва на посебном делу бр. 2 – пословни простор који се налази у приземљу, улаз 2 зграде, за који није позната намена, спратности приземље, изграђен на кп. бр. .. (зграда бр. 1) у улици ... бр. .. у Горњем Милановцу, корисне површине пословног простора 89,65 м² и овлашћен тужилац да на основу ове пресуде укњижи право коришћења на наведеној непокретности без даљег учествовања и сагласности тужених. Трећим ставом изреке,

обавезани су тужени да тужиоцу солидарно на име трошкова поступка исплате износ од 229.350,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 160/22 од 02.02.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужених и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени Предузеће за производњу и промет индустрија меса „Матијевић“ д.о.о. Нови Сад је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20) , прописано је да се посебна ревизија може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија (став 2.)

Предмет тражене правне заштите је утврђење права коришћења земљишта за редовну употребу објекта, у коме се налази пословни простор у својини тужиоца. По оцени Врховног суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП у конкретном случају нису испуњени. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, нити новог тумачења права. Тужени Предузеће за производњу и промет индустрија меса „Матијевић“ д.о.о. Нови Сад у ревизији није пружио доказе о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, па није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Осим тога разлози ревизије се у претежном делу односе на оспоравање утврђеног чињеничног стања што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП и на битне повреде одредаба парничног поступка што није законски разлог за изјављивање посебне ревизије. Из наведених разлога одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије туженог Предузећа за производњу и промет индустрија меса „Матијевић“ д.о.о. Нови Сад у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења права коришћења поднета је 13.03.2019. године, а означена вредност предмета спора је 10.000,00 динара. Тужилац је на рочишту за главну расправу одржаном 27.09.2019. године преиначио тужбу и као вредност предмета спора означио износ од 2.500.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на неовчано потраживање, у коме означена вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да је ревизија туженог Предузећа за производњу и промет индустрија меса „Матијевић“ д.о.о. Нови Сад недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**